

Jenny Hval

SANGER OG KOMPONIST

- Jeg har aldri produsert noe før, så jeg er usikker på om jeg har noe å komme med. Jeg har ikke hørt noe av de andre låtene til prosjektet, noe jeg synes er veldig fint. På den måten handler ikke dette om å sette folk opp mot hverandre, det blir ikke noe konkurranse av noe slag, men det handler bare om musikken. Jeg har virkelig prøvd å forstå låten til Martin, og min låt veksler mellom dystopi og eufori.

Erlend Mokkelbost

PRODUSENT, KOMPONIST
OG GITARIST I MONTÉE

- For meg er dette et drømmeprojekt, siden Martin gir oss helt frie tøyler. Det er utrolig kult å få knote helt på egen hånd og lage noe ut av demoen han har skrevet. Du hører mye av meg i den, jeg fikk bare tildelt et opptak med hans vokal og piano. Låten handler om oljeutvinning i Alaska, som han har vist meg noen dokumentarer om, så jeg prøver å jobbe tematisk rundt det.

Susanna Wallumrød

SANGER OG KOMPONIST UNDER
NAVNET SUSANNA

- Det er jo gjerne slik at man jobber med én produsent og forsøker å skape et helhetlig preg på et album. Derfor tenker jeg at det er veldig morsomt at Martin går i helt motsatt retning. Det er veldig åpent og modig gjort! Låten jeg fikk har en sterk og fin tekst, og jeg har jobbet med den som om jeg skulle gjort en coverlåt av den. Det handler om å lære seg låten, komme under huden på den.

Mens han prater, legger Hagfors tjuvt trykk på ord som *sound* og *passion*. Den amerikanske aksenten skyldes en lang dannelsesreise: Hagfors ble født i teknologibyen Palo Alto i California. Derfra flyttet han og familien rundt omkring, til Peru, Puerto Rico, Massachusetts og – mens han gikk på ungdomsskolen – til Trondheim. Han flyttet tilbake til USA etter videregående, og jobbet som snekker og hjelpepleierassistent. På fritiden skriblet han ned tekster, men han tenkte aldri at han kunne leve av musikken, før han fikk jobb som produksjonsassistent.

- Den jobben fikk jeg ikke fordi jeg var interessert i lyd og musikk – det er det jo millioner av folk som er – men fordi jeg kunne mekke på lastebiler og bære tunge ting, forteller han.

Etter å ha jobbet en stund som lydmann i Boston, flyttet han tilbake til Norge og Oslo. Der arbeidet han med å styre lyd² på flere klubber, før han ble lyddesigner på Det Norske Teatret.

ROMKLANG PÅ DO

Martin Hagfors' omflakkende bakgrunn speiles også i hans musikalske uttrykk. Her finner man koblinger til country, roots, vestkystrock og blues. Selv prøver han å eksperimentere med og utfordre disse sjangerbegrepene, noe som gjør at han irriterer seg over å bli plassert i «americana»-kategorien. Det håper han å slippe når *Producers, Politics & Passion* kommer.

- Dere musikkjournalister vil gjerne sette ting i bås. Det kjeder meg. Den nye platen blir sprikende, men det er hele poenget. De røde trådene er ikke så jævla viktige. Det er *alt det andre* som er spennende.

Eksperimenteringslysten får også helt spesifikke utslag når han lager og spiller inn musikk. Da HGH skulle spille inn albumet *Seb's Hotel* i Tyskland i 2003, reiste de i 21 døgn rundt i forskjellige byer og spilte inn hele platen på hotellrom med en Tandberg tospors spolibåndmaskin. Hagfors kunne ikke vente med å sette i gang, og allerede på overfarten til Tyskland monterte han opp utstyret inne i lugar «106» på Kielfergen. Der spilte de inn «Looking Down», platens sistespor.

- For å skape romklang la vi en mikrofon på lugardoen, og i bakgrunnen av låten kan man høre skroget gjøre motstand mot bruset fra Kattegat, forteller Hagfors.

ALVORLIG KØDD

Ifølge makker og venn Håkon Gebhardt kjemper Hagfors mot selvhøytidelighet overalt hvor han går. Møter du Hagfors, vil du derfor antakelig ikke slippe unna hans særegne form for humor. Det er vanskelig å skjønne om han spøker eller er alvorlig. Vitser og utblåsninger leveres med det samme, lille smilet. Også i musikken kommer dette til uttrykk. Ta for eksempel låten «Afghanistan» fra HGH-albumet *All the Men in Dresses* fra 2007. Over en veldig munter kørtrimelodi fremføres en tekst om lemlesting av afghanske barn.

- Jeg kjeder meg ofte med politiske plater, og derfor er humor et viktig virkemiddel for å bryte opp alvorret, men samtidig beholde et politisk budskap.

Så hva med lidenskapen, den siste av de tre søylene i albumtittelen *Producers, Politics & Passion*? Hvor finner Hagfors den? I musikken, så klart. Som når amerikanske Lucinda Williams på låten «Blue» fra 2001 synger: «Go find a jukebox and see what a quarter will do». Den linjen, sier Hagfors, oppsummerer hvilken kraft musikk har:

- Kraften i jukeboksen ligger i at den kan endre deg fra låt til låt, den kan ta deg fra én stemning til en annen. Putter du en *quarter* på en jukeboks, kan sangen som kommer ut vekke noe til live i deg, forandre deg. Den kan forsterke en følelse, men den kan også knuse en følelse.

² Under fanen «Weekly Leaks» legger han med ujevne mellomrom ut unike konsertopptak på nettsiden martinhagfors.com. Der finner man lydopptak fra konserter der Hagfors sto bak miksebordet, med navn som Etta James, Tracy Chapman, Pixies og Townes Van Zandt. Sjekk for eksempel ut skatter som opptak av konserten Televisions Tom Verlaine gjorde på Beach Club i Oslo i 1991.